

Една Сейнт Винсънт Милей
В очите на съседите

Преди да е помела пода
и чиниите измила
тя на слънце се припича
в своята градина.

Твърде късно през нощта
ключалката прещраква.
И чак след десет сутринта
тя огъня разпалва.

В градината ровичка се
с гребло и лопата
и плевни зеленчуците...
а вече грее луната.

Из пътя си ходи
сякаш полузаспала –
взема на заем масло,
а ти връща сметана!

Моравата ѝ сякаш е ливада
и, ако изобщо я коси,
стърчат след нея детелина
и всякакви треви.

КРАЙ

© Една Сейнт Винсънт Милей
© 2008 Деница Минчева, превод от английски

Edna St. Vincent Millay
Portrait by a Neighbor

Източник: <http://denitsamincheva.blogspot.com/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/11885>]